Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

esse. Tunc dni inspirante grā. recordationem cuidā
femine cepit habere. quā abin fantia familiariter
in domo sua nutriebat. Erat q: illi quondā fidelissima.
sed ppter aliquod delictū eo tempore de domo ei ab
iecta erat. et tunc marito ē iuncta. familiā cū uiro
suo possidebat. Domina v eius. audiens eam iam filiū
habere. memorq: pristine familiaritatis. misit nun
tium ut eam ad se cum magna festinatione acces
sire. Que impiū sue dne gratulant amplectens.
sicut quod pnuntiū mandauerat. uelocē ad eam
uenit. Postquā q se mutuo uiderunt. domina ei
cū magna tristicia cuncta replicando retulit. que
t qualiter dns ei sup filiam suam mandauerat. Ipsa
autē famula ut audiuit quom domina sua ē tristā
batur. multū illius dolori ē dolens. dixit ad eam.
Domina mea. do cara. noli te merore afficere ppter
filiam tuā. quia ipse dns qui eam sedm suā uoluntate
creauit. potens ē eā in ea restaurare quod imperfectū ē.
Quod si ure placuerit uoluntati. tradite eam michi
ad alendū. meū enī erit dno annuente eam pduce
re ad pfecta etate. Tunc uenerabilis domina ē solatio
ne suscepta. accepit ipsam puellam. et tradidit in ma
nus ancille dicens. Tibi enī do ad nutriendū. et dno
meo ihu xpo cōmendo. Tunc ipsa gratulant accepta
puella remeauit in domū suā. et nutriuit eam fere
annū integrū. usq: dū ipsi uicini sermocinarent cui
hec filia esset. quā ipsa tam honorabilit nutriret.
Hu tirr aut eorū agnitione pcepta uerborū. mag
no timore pculsa est. quia hoc palam fieri metuē